

Daniel Kitabı - Numara Elli İki

Kehanet bilmecesini açığa çıkarmak: Daniel'in görünümü ve krallıkların yükselişi

Jeff Pippenger
2024-01-16

Son makalede, iki tanığa dayanarak 1844 tarihini doğrulamak için Cebrail'in "son gazap"ın sonucunu sunduğunu belirtmiştik. Miller, Yahuda Krallığı'na karşı uygulanan Levililer yirmi altıdaki "yedi zaman"ı anladı, ancak "yedi zaman" yargısının amacını ve İsrail'in hem kuzey hem de güney krallıklarıyla olan ilişkisini gördüğü bir noktaya asla ulaşmadı. On dokuzuncu ayetteki "son gazap" ayrımını hiç fark edip etmediği kuşkuludur; yine de kuşkusuz genel anlamda "gazap"ın "yedi zaman" olduğunu anlıyordu. İlk ve son gazapla ilgili ışığın mührü 1856'da Palmoni tarafından çözüldü, fakat 1863'te reddedildi. Yine de Miller'ın "yedi zaman" mesajı, sınırlı olsa da, doğrudur.

Miller, Daniel kitabının sekizinci bölümünün on birinci ayetinde putperest Roma'nın küçük boynuzunun putperestliği yükseltip yücelttiğini fark etmezdi; çünkü Miller'e göre "take away" ifadesi, Daniel'de geçtiği üç yerde de yalnızca "kaldırmak" demektir. Yine de mesajı, sınırlı olsa da, doğrudur.

Milleritler, on birinci ayette geçen "kutsal yer"in Roma kentindeki putperest tapınağı (Pantheon) olduğunu kabul ettiler; ancak mesajları İbraniceye dayanmıyordu. Miller'in mesajı peygamberlik zamanına odaklanmıştı. Mesajlarının mühürünün açıldığı tarihsel bağlam, Amerika Birleşik Devletleri'ni Kutsal Kitap kehanetinde altıncı krallık olarak görmelerini engelledi; dahası, papalığı Kutsal Kitap kehanetinde beşinci krallık olarak görmelerini de engelledi.

İçinde yaşadıkları tarihsel bağlamın zorlamasıyla, peygamberlik sözlerini Mesih'in yakında döneceğine dair beklentileriyle uyumlu olacak şekilde uyguladılar ve hayal kırıklığına uğradılar; yine de mesajları doğrudur. Gabriel, on beşten yirmi yediye kadar olan ayetlerde iki görünümün yorumunu sunduğunda, Miller'in anlayışı, dokuzdan on ikiye kadar olan ayetlerde küçük boynuzun cinsiyetindeki salınımla temsil edilen krallıkların daha geniş vahyini kavramasını engelledi. Milleritler, Gabriel'in yorumunda dördüncü ve son yeryüzü krallığı olarak yalnızca Roma'yı görür.

Ve oldu ki, ben, evet ben Daniel, görünümü gördüğümde ve anlamını araştırdığımda, işte karşımda insan görünümünde biri duruyordu. Ulai'nin kıyıları arasından bir adam sesi duydum; seslenerek şöyle dedi: Cebrail, bu adama görünümü açıkla ki anlasın. Bunun üzerine durduğum yere yaklaştı; gelince korktum ve yüzüstü yere kapandım. Ama bana dedi ki: Anla, ey insanoğlu; çünkü bu görünüm son zamanla ilgilidir. Benimle konuşurken yüzüm yere dönük olarak derin bir uykuya dalmıştım; ama bana dokundu ve beni doğrulttu. Ve dedi: İşte, gazabın son döneminde neler olacağını sana bildireceğim; çünkü son, belirlenmiş zamanda olacaktır. Gördüğün iki boynuzlu koç, Med ve Pers krallarıdır. Ve erkek keçi Yunanistan kralıdır; gözlerinin arasındaki büyük boynuz ilk kraldır. Bu kırılınca, onun yerine dört tanesi yükseldi;

bu ulustan dört krallık ortaya çıkacak, ama onun gücüne sahip olmayacak. Krallıklarının son zamanında, başkaldıranlar suçlarını doruğa çıkardıklarında, çetin yüzlü ve muammaları anlayan bir kral ortaya çıkacak. Gücü büyük olacak, ama kendi gücüyle değil; şaşkırtıcı biçimde yok edecek, başarılı olacak ve tasarılarını yürütecek; güçlülere ve kutsal halkı da yok edecek. Ayrıca siyaseti sayesinde hile elinde başarı kazanacak; yüreğinde kendini yüceltecek ve barışla birçoklarını yok edecek; Prenslerin Prensi'ne karşı da kalkışacak, ama insan eli değmeden kırılacak. Anlatılan akşam ve sabaha ilişkin görüş gerçektir; bu yüzden görüşümü mühürle, çünkü çok uzun günler sonrasınadır. Ben Daniel bayıldım ve birkaç gün hasta yattım; sonra kalkıp kralın işlerini yaptım; görüşüm karşısında hayrete düştüm, ama onu kimse anlamadı. Daniel 8:15-27.

Daniel, Ulai Nehri'ne ilişkin görüşümü almış olsa da (ki bu şu anda gerçekleşme sürecindedir), Babil tarihine geldiğinde ilk krallık görüşünde yer almaz. O, ikinci ve yedinci bölümlerde altın baş ve aslan olarak dahil edilmişti; ancak sekizinci bölümde Babil'in kaldırılıp yeniden eski hâline getirilmesine ilişkin peygamberî nitelik vurgulanmıştır. Nebukadnezar, "yedi vakit" boyunca insanlardan uzaklaştırıldığında papalığın öldürücü yarasını simgelemişti; böylece Sur'un fahişesinin unutulduğu sembolik yetmiş yılı da simgelemiş oldu. Daniel'in sekizinci bölümünde, Kutsal Kitap peygamberliğindeki krallıklar arasında Babil unutulur ve görüş Medler ve Perslerle (koç) başlar; onu Yunanistan (teke) izler.

Büyük İskender'in krallığı, İskender'den daha az güce sahip dört krallığa parçalandı; bu durum, yedinci bölümde dört kanadı ve dört başı olan parsla da tasvir edilmişti. Dört, kuzey, doğu, güney ve batıyla ifade edildiği üzere, dünyanın tamamını temsil eder. Sekizinci bölümün sekizinci ayetinde, göğün dört rüzgârına doğru dört dikkate değer unsur yükseldi. Yedinci bölümde Yunanistan'ın dört kanadı, sekizinci bölümdeki dört rüzgârla; Yunanistan'ın dört başı da dört dikkate değer unsurla örtüşür. Dört baş ve dört dikkate değer unsur, İskender'in asıl krallığının parçalandığı dört krallığı temsil eder; dört kanat ve dört rüzgâr ise bölünmenin dört bölgesini temsil eder. Bu noktadaki ayrımı görmek önemlidir; çünkü bu, Milleritlerin, dördüncü krallık olan Roma hakkındaki Protestanların geleneksel anlayışına karşı ileri sürdükleri bir argümanı temsil eder.

1843 ve 1850 öncü çizelgeleriyle temsil edilen Habakkuk'un levhalarında, peygamberliksel bir uygulamayı göstermeyen yalnızca bir tasvir vardır ve bu, dört baş ve belirgin olanlar ile dört kanat ve rüzgarlar arasındaki ayrımla ilgilidir. Kutsal Kitap peygamberliğinde dördüncü krallık olarak Roma gerçeğini karartmak amacıyla Şeytan, dört baş ve belirgin olanların ve dört kanat ve rüzgarların doğru ya da yanlış anlamı üzerine bir tartışma ortaya attı. Şeytan bunu yaptı; çünkü Daniel kitabı, görüşümü tesis eden tek ve belirgin bir sembol bulunduğunu açıkça belirtir. Bu sembolü ortaya koyan kanıtın bir kısmı, dört baş ve belirgin olanlarda ve dört kanat ve rüzgarlarda bulunur. Protestanlar bu tartışmanın şeytani bir görüşünü benimsediler ve tartışma Millerci tarih açısından o kadar önemliydi ki, çizelgede bu tartışmaya atıfta bulundular. Daniel kitabındaki "chazon" görüşümünü tesis eden güç "halkının yağmacıları" olarak tanımlanır; Protestanlar bu gücü Suriye kralları silsilesinden biri olan Antiokhos Epifanes olarak tanımladılar ve Miller ise bunu Roma olarak tanımladı.

Ve o zamanlarda güney kralına karşı birçokları ayaklanacaktır; halkından olan zorba kişiler de görümleri gerçekleştirmek için kendilerini yüceltecekler; fakat düşeceklerdir. Daniel 11:14.

Antiochus, İskender'in krallığının parçalanmasıyla ortaya çıkan dört krallıktan birinden türemiş bir hanedanın hükümdarlarından biriydi. Daniel kitabının sekizinci bölümünün dokuzuncu ayetindeki küçük boynuz, İskender'in krallığının ardından gelmişti ve dokuzuncu ayet, küçük boynuzun onların birinden çıktığını söyler.

Onlardan birinden küçük bir boynuz çıktı; güneye, doğuya ve güzel ülkeye doğru son derece büyüdü. Daniel 8:9.

Roma'nın mı, yoksa zayıf ve oldukça önemsiz bir Suriyeli kralın mı görünümü gerçekleştirdiği tartışması; küçük boynuz gücünün dört boynuzdan birinden mi, yoksa dört rüzgârdan birinden mi çıktığı tartışmasını da içerir. Bu pek de bir tartışma sayılmaz; zira tarih ve peygamberlik açıkça gösterir ki Roma Yunan imparatorluğunun bir ardılı değildi, Roma yeni bir güçtü. Eğer Roma dördüncü krallık ise, o halde dokuzuncu ayetteki "onlardan biri" dört rüzgârın ya da kanatların birinden olmalıdır. Eğer söz konusu olan Antiochus Epiphanes ise, Suriye boynuzundan çıkmıştır.

Milleritler, 'senin halkının haydutları' olarak temsil edilen gücün Mesih'e karşı dikileceğini tespit ettiler.

Ve kurnazlığıyla elindeki hilekarlık başarı kazanacak; yüreğinde kendini yüceltecek ve barış yoluyla birçoklarını mahvedecek; Prenslerin Prensi'ne karşı da dikilecek, fakat el değmeden kırılacak. Daniel 8:25.

"Prenslerin Prensi" Mesih'tir ve Antiochus Epiphanes, Mesih doğmadan çok önce yaşamıştır; bu nedenle Millerciler bu gerçeğe 1843 tablosunda dikkat çektiler. Tabloda, gerçekte Kutsal Kitap'ta bir dayanağı olmayan 164 tarihini de eklediler; bu ise yalnızca Miller ile Protestan ilahiyatçılar arasındaki dördüncü krallık tartışmasının önemini belirten bir nottu. Tablodaki "164" yılının yanına şunu yazdılar: "Antiochus Epiphanes'in ölümü; elbette Prenslerin Prensi'ne karşı durmadı, çünkü prenslerin prensi doğmadan 164 yıl önce ölmüştü."

Günümüzde Adventizm, "senin halkını yağmalayanlar"ın Antiochus Epiphanes olduğunu öğretiyor; sapmış Protestanlık da öyle. Oysa ilham, "1843 çizelgesi Rab'bin eliyle yönlendirildi ve değiştirilmemelidir" diye kaydetmiştir. Milleritler, sert yüzlü kralın Roma olduğunu biliyordu; bu yüzden "chazon" görünümünü kurma yeteneğini baltalayan şeytani öğreti karşısında sarsılmadılar. Kutsal Kitap, görünüm olmadığında halkın mahvolduğunu açıkça belirtir.

Vahyin olmadığı yerde halk başıboş kalır; fakat kanunu tutan ne mutludur. Süleyman'ın Özdeyişleri 29:18.

Süleyman'ın ayette tanımladığı görünüm, "chazon" görünümüdür; Daniel kitabının sekizinci bölümünün on üçüncü ayetinde bu görünüm, putperestliğin ve papalığın kutsal yeri ve orduyu ayaklar altına alıp çiğnemesini tanımlayan görünüm olarak yer alır. Milleritler için bu iki yıkım getiren güç, Kutsal Kitap peygamberliğindeki dördüncü krallığı temsil ediyordu ve Roma'nın dördüncü krallığını (halkının haydutları) tanımaksızın görünümü tesis edemezlerdi. Daniel on birinci bölümün

on dördüncü ayetindeki “halkının haydutları”, Güney kralına karşı ayağa kalkacak, kendilerini yüceltecek, görünümü gerçekleştirecek ve düşeceklerdi. Roma bu özelliklerin her birini yerine getirdi.

Yedinci bölümde, dördüncü krallığın ondan önceki krallıklardan "farklı" olduğu özellikle belirtilir.

Bundan sonra gece görümlerimde baktım; ve işte, dördüncü bir canavar, korkunç ve dehşet verici, son derece güçlü; büyük demir dişleri vardı: yuttu ve parçaladı, artakalanı ayaklarıyla çiğnedi; kendinden önceki bütün canavarlardan farklıydı; on boynuzu vardı.... Sonra, diğerlerinin hepsinden farklı, pek korkunç olan; dişleri demirden, tırnakları tunçtan olup yiyip parçalayan ve kalanı ayaklarıyla çiğneyen dördüncü canavarın gerçeğini bilmek istedim; ve başındaki on boynuzun ve ortaya çıkan, önünde üçü düşen öteki boynuzun — hatta gözleri olan ve pek büyük şeyler söyleyen bir ağza sahip, görünüşü ötekilerinden daha heybetli olan o boynuzun. Daniel 7:7, 19, 20.

Daniel’in yedinci bölümündeki dördüncü krallığın, kendinden önce gelen krallıklardan “farklı” olduğu iki kez belirtilmiştir. Eğer dokuzuncu ayetteki “küçük boynuz” sadece Suriye boynuzunun (Antiochus Epiphanes) bir uzantısı olsaydı, farklı olmazdı. Yedinci bölümde Roma’dan önce gelen canavarlar aslan, ayı ve leoparı; bunların hepsi doğada gerçekten var olan hayvanlardı, ancak demir dişlere ve tunç tırnaklara sahip dördüncü canavara gelince, Daniel, yiyip bitiren o dehşet verici canavarı temsil eden doğada hiçbir canavar bilmiyordu. O farklıydı (farklı). Dokuzuncu ayetteki “küçük boynuz”, dört rüzgâr ve kanatlarla temsil edilen bölgelerden birinden çıktı ve boynuzlardan ya da göze çarpanlardan birinden değil.

Daniel’in sekizinci bölümü şöyle der: “Krallıklarının son döneminde, yasa çiğneyenler doruk noktasına ulaştığında, sert çehreli ve muammalı sözleri anlayan bir kral ortaya çıkacaktır.” “Krallıklarının son döneminde” (Yunanistan, dört krallığa parçalanmıştı), “yasa çiğneyenlerin doruk noktasına ulaştığı” zamanda yeni bir kral ortaya çıkacaktı.

"Tarih sahnesine çıkan her ulusa, Gözleyen ve Kutsal Olan'ın amaçlarını yerine getirip getirmeyeceğinin belli olması için, yeryüzünde yerini almasına izin verilmiştir. Peygamberlik sözü, dünyanın büyük imparatorluklarının—Babil, Med-Pers, Yunan ve Roma—yükselişini ve ilerleyişini önceden bildirmiştir. Bunların her birinde, daha az güçlü uluslarda olduğu gibi, tarih kendini tekrarlamıştır. Her birinin bir sınanma dönemi olmuştur; her biri başarısız olmuş, görkemi solmuş, gücü yitip gitmiştir." Peygamberler ve Krallar, 535.

Yunan krallığının sonunda ("son dönem"), onların sınama zamanlarının kadehi dolduğunda ("suçlular ölçüsünü doldurduğunda"), "sert çehreli bir kral" ortaya çıkacaktı. Bu kral "karanlık sözleri" anlayacaktı; çünkü Yahudilerin İbranicesinden ya da önceki krallığın Yunancasından bütünüyle farklı bir dil konuşacaktı, yani Latince konuşacaktı. O krallık, Musa tarafından MS 66–70 yıllarındaki kuşatmayı getirecek ulus olarak tanımlanmıştı; orada, diğer şeylerin yanı sıra, kıtlık o kadar korkunçtu ki, Yahudiler hayatta kalabilmek için kendi çocuklarını yediler.

Sen, her şeyin bolluğu içinde, Rab Tanrın'a sevinçle ve gönül şenliğiyle hizmet etmediğin için; bu yüzden Rab'bin sana karşı göndereceği düşmanlarına açlıkta, susuzlukta, çıplaklıkta ve her şeyin yokluğu içinde hizmet edeceksin; ve o, seni yok edinceye kadar boynuna demir bir

boyunduruk vuracak. Rab, sana karşı uzaklardan, yeryüzünün ucundan, kartalın uçuşu kadar hızlı bir ulus getirecek; dilini anlamayacağı bir ulus; yüzü sert bir ulus, yaşlıya saygı göstermeyen, gence de lütuf etmeyen. Ve o, yok oluncaya dek sığırlarının yavrularını ve toprağının ürününü yiyecek; seni yok edinceye kadar sana ne tahıl, ne şarap, ne de yağ, ne ineklerinin yavrularını, ne de koyun sürülerini bırakmayacak. Ve güvendiğin yüksek ve surla çevrili duvarların yıkılincaya kadar, ülken boyunca bütün kapılarında seni kuşatacak; Rab Tanrının sana vermiş olduğu bütün ülkende, bütün kapılarında seni kuşatacak. Ve düşmanlarının seni sıkıştırdığı kuşatma ve darlık içinde, Rab Tanrının sana verdiği, kendi bedeninin meyvesi olan oğullarının ve kızlarının etini yiyeceksin. Tesniye 28:47-53.

Daniel kitabının ikinci bölümünde dördüncü krallık "demir" ile temsil edilmişti ve Musa, Yahudilerin üzerine "demir bir boyunduruk" vuracak "bir ulusu" tanımlamıştı. Bu "ulus" Yahudileri "yok edecekti" ve kartal kadar süratli olacaktı; kartal Roma'nın simgesidir. "Dilini anlamayacağı" bir "ulus" olacaktı; çünkü dili Yahudiler için "karanlık sözler" olacaktı. Daniel kitabının sekizinci bölümünde "korkunç çehreli bir kral" olarak tasvir edildiği gibi, "korkunç çehreli bir ulus" olacaktı. Ve Kudüs'ün "kuşatması" sırasında Yahudiler "oğullarını ve kızlarını" yediler.

Miller, putperest Roma'yı Musa'nın önceden bildirdiği güç, Daniel 2'deki dördüncü "demir" krallık ve İbranice ya da Yunanca değil, Latince konuşan "ulus" olarak tanıdı. Miller, Kutsal Kitap peygamberliğinde dördüncü ve beşinci krallık arasında bir ayrım yapmadı; çünkü ona göre ikisi de sadece Roma'ydı. Bu yüzden 23. ayette putperest Roma kalktıktan sonra, 24. ayette temsil edilen ayrımı görmüyordu. Görümde küçük boynuz, 9'dan 12'ye kadar olan ayetlerde erilden dişile, sonra yeniden erilden dişile salınır; 23. ayet putperest Roma'nın peygamberlikteki özelliklerini tanımlar, 24. ayette ise Cebrail'in yorumu dişil Roma'ya kayar. 24. ayetteki güç "büyük bir kudrete" sahip olacaktır, "ama kendi gücüyle değil; ve şaşılabilir şekilde yok edecek, başarılı olacak ve icra edecek ve güçlülere ve kutsal halkı yok edecektir."

Papalık Roma'sına putperest Roma'nın askeri gücü verilecekti ve o, 538 yılından 1798'e kadar, bin iki yüz altmış yıl boyunca Tanrı'nın halkını yok edecekti. "Olağanüstü bir biçimde" yok edecekti; çünkü bütün dünyanın "hayran olup peşinden gittiği" canavardır; ve 1798'de sona ermesi "kararlaştırılmış" olan ilk gazap yerine getirilinceye kadar "eyleyecek ve başarılı olacaktı" olan güç oydu.

Sonra, yirmi beşinci ayette, Gabriel, Daniel'e açıkladığı ayetlerde kurulan gidip gelmeyi sürdürür ve yine, bütün tarihçilerin tanıklık ettiği üzere, farklı türde bir "siyaset" yoluyla imparatorluğunu bir araya getiren putperest Roma'ya hitap eder. Putperest Roma'nın "kurnazlığı", ulusları büyüyen imparatorluğuna katılmaya ikna etmekte; önceki imparatorluklar basitçe askerî güçle kurulmuşken, o, imparatorluğu barış ve refah vaadiyle kurdu. Putperest Roma ayrıca "Prenslerin Prensi"ne karşı duracaktı; nitekim Mesih'i Kalvari'de çarmıha gerdiğinde böyle yaptı.

Ardından Cebrail, Daniel için yorumlamakta olduğu iki görümü ele alır; "görünüş"e ilişkin "mareh" görüşünün (iki bin üç yüz gün) doğru olduğunu ve putperest Roma ile Papalık Roma tarafından mabedin ve ordunun çiğnenmesiyle ilgili "chazon" görüşünün de "kapatılıp (mühürleneceğini)", "uzun bir süre için" (1798'deki zamanın sonuna kadar) bildirir.

Sonra Daniel bir süre hastalandı, ardından işine döndü; ama Gabriel'in ona anlamasını sağlamakla görevlendirildiği "mareh" görünümünü hâlâ anlamamıştı. Bu nedenle Gabriel, dokuzuncu bölümde, Daniel'in "mareh" görünümünü anlamasını sağlama görevini tamamlamak için geri dönecekti.

Daniel kitabının dokuzuncu bölümünde, Daniel peygamberlik sözünü inceliyor ve Musa ile Yeremya'nın yazıları aracılığıyla anlıyordu. Yeremya, onun içinde bulunduğu tutsaklığın yetmiş yıl süreceğini belirtmişti.

Ve bütün bu ülke ıssızlığa ve dehşete dönecek; ve bu uluslar yetmiş yıl Babil kralına hizmet edecekler. Yetmiş yıl tamamlandığında ise, Rab diyor ki, onların kötülükleri yüzünden Babil kralını ve o ulusu, ve Kildanilerin diyarını cezalandıracağım ve onu ebedî ıssızlıklara çevireceğim. Yeremya 25:11, 12.

Musa'ya göre, düşmanın ülkesindeki sürgün, ülkenin Şabatlarını telafi edeceği bir zamana tekabül edecekti.

Ve ülkeyi viran edeceğim; orada yaşayan düşmanlarınızı buna hayrete düşecekler. Sizi uluslar arasına dağıtacağım ve peşinize kılıç salacağım; ülkeniz ıssız kalacak, kentleriniz harap olacak. O zaman ülke, ıssız kaldığı ve siz düşmanlarınızın ülkesinde bulunduğunuz sürece Şabatlarını kutlayacak; hatta o zaman ülke dinlenecek ve Şabatlarını kutlayacaktır. İssız kaldığı sürece dinlenecektir; çünkü siz onun üzerinde yaşarken, sizin Şabatlarınızda dinlenmemişti. Levililer 26:32-35.

Daniel, Tanrı'nın peygamberlik sözünden, iki tanığın tanıklığına dayanarak, halkının düşman ülkesine dağıtıldığını ve bu süre boyunca toprağın Şabatlarını yerine getireceğini anlamıştı. Yeremya'nın yetmiş yılıyla ilgili olarak, Tarihler kitabının yazarının anladığını o da anlamıştı.

Kılıçtan kurtulanları Babil'e sürgün etti; orada Pers krallığı egemen oluncaya dek ona ve oğullarına hizmet ettiler. Bu, Rab'bin Yeremya'nın ağzıyla bildirdiği sözün yerine gelmesi içindi; ülke Şabatlarının hakkını alıncaya kadar, ıssız kaldığı bütün süre boyunca Şabatını tuttu; yetmiş yıl tamam oluncaya dek. Pers Kralı Koreş'in krallığının ilk yılında, Rab'bin Yeremya'nın ağzıyla söylediği söz yerine gelsin diye, Rab Pers Kralı Koreş'in ruhunu harekete geçirdi; o da bütün krallığına bir duyuru yaptı ve bunu yazıyla da ilan etti: "Pers Kralı Koreş şöyle diyor: Göklerin Tanrısı Rab bana yeryüzündeki bütün krallıkları verdi ve Yahuda'da, Yerusâlim'de O'na bir tapınak yapmamı buyurdu. Halkından olan sizlerden kim varsa, onun Tanrısı Rab onunla olsun ve yukarı çıksın." 2. Tarihler 36:20-23.

Daniel, toprak Şabatlarını yerine getirirken düşman ülkesindeki yetmiş yıllık sürgünün Levililer 26'daki "yedi kat" lanetine dayandığını anladı ve bu anlayışa itaat ederek, orada, nihayet dağılmış durumlarına uyanlar için emredilen çareyi yerine getirdi.

Ve sizden hayatta kalanların üzerine, düşmanlarının ülkelerinde, yüreklerine bir korkaklık göndereceğim; hışırdayan bir yaprağın sesi bile onları kovalayacak; kılıçtan kaçan gibi kaçacaklar; peşlerinden kimse gelmediği halde düşecekler. Kimse kovalamazken, sanki kılıç önündeymiş gibi birbirlerinin üzerine düşecekler; düşmanlarınız karşısında duracak gücünüz olmayacak. Ulusların arasında helak olacaksınız ve düşmanlarınızın ülkesi sizi yiyip bitirecek. Sizden geride kalanlar, düşmanlarınızın ülkelerinde günahları yüzünden eriyip tükenecek;

babalarının günahları yüzünden de onlarla birlikte eriyip tükenecekler. Eğer günahlarını ve babalarının günahlarını, bana karşı işledikleri suçu ve bana karşı geldiklerini itiraf ederlerse; benim de onlara karşı yürüdüğümü ve onları düşmanlarının ülkesine getirdiğimi; sünnetsiz yürekleri alçalır ve günahlarının cezasını o zaman kabul ederlerse: O zaman Yakup'la yaptığım antlaşmayı, İshak'la yaptığım antlaşmayı ve İbrahim'le yaptığım antlaşmayı hatırlayacağım; ve ülkeyi hatırlayacağım. Ülke de onlardan boş kalacak ve onlar olmadan ıssız yatarken Şabatlarını telafi edecek; onlar ise günahlarının cezasını kabul edecekler; çünkü benim hükümlerimi hor gördüler ve canları benim yasalarımın tiksindi. Yine de bütün bunlara rağmen, düşmanlarının ülkesinde bulduklarında, onları atmayacağım, onlardan tiksineceğim; onları bütünüyle yok etmek ve onlarla yaptığım antlaşmayı bozmak için değil; çünkü ben onların Tanrısı RAB'bim. Ama onlar uğruna, atalarının antlaşmasını anımsayacağım; ulusların gözü önünde, onların Tanrısı olayım diye Mısır ülkesinden çıkardığım atalarınınkini: Ben RAB'bim. Bunlar, RAB'bin Musa'nın eliyle Sina Dağı'nda kendisiyle İsrailoğulları arasında koyduğu kurallar, hükümler ve yasalarıdır. Levililer 26:36-46.

Daniel'in dokuzuncu bölümdeki duası, düşmanın diyarında kendilerini dağılmış halde bulanlara yönelik öğüdün her unsurunu ele alır. Bu dua, ikinci bölümde ettiği duayla uyumlu biçimde ele alınmalıdır; çünkü birlikte, Vahiy kitabının on birinci bölümünde, Sodom ve Mısır diye anılan o büyük kentin sokaklarında ölü bulunan ve kendilerinin de dağılmış olduğunu görenlerin duasını temsil eder. Daniel duasını bitirirken, Gabriel "mareh" görünümünü açıklama işini tamamlamak üzere geri döner; tıpkı Kutsal Ruh'un Vahiy kitabının on birinci bölümündeki iki tanık için gerçekleştirmeyi amaçladığı gibi.

Ben konuşup dua ederken, kendi günahımı ve halkım İsrail'in günahını itiraf ederken ve Tanrımın kutsal dağı için Rab Tanrım'ın huzuruna yakarışımı sunarken; evet, dua ederken konuştuğum sırada, başlangıçta görünümde gördüğüm o adam Gabriel, hızla uçarak geldi ve akşam sunusu vaktine doğru bana dokundu. Beni bilgilendirdi, benimle konuştu ve dedi ki: Ey Daniel, sana bilgelik ve anlayış vermek için şimdi geldim. Daniel 9:20-22.

Bu incelemeye bir sonraki makalede devam edeceğiz.

Babil'in düşüşünden kısa bir süre önce, Daniel bu peygamberlikler üzerinde tefekkür ederken ve zamanların anlaşılması için Tanrı'dan anlayış dilerken, krallıkların yükselişi ve düşüşüne ilişkin bir dizi görünüm kendisine verildi. Daniel kitabının yedinci bölümünde kaydedildiği üzere, ilk görünümle birlikte bir yorum da verildi; yine de her şey peygambere bütünüyle açıklanmadı. "Düşüncelerim beni çok kaygılandırdı," o zamanki deneyimi hakkında şöyle yazdı, "ve çehrem değişti; ama meseleyi yüreğimde sakladım." Daniel 7:28.

Başka bir görünüm aracılığıyla gelecekteki olaylara daha fazla ışık tutuldu; ve bu görünümün sonunda Daniel, 'bir kutsalın konuştuğunu işitti; konuşan o belirli kutsala başka bir kutsal, Görüm ne kadar sürecek? diye sordu.' Daniel 8:13. Verilen yanıt, 'İki bin üç yüz güne kadar; sonra kutsal yer arındırılacaktır' (ayet 14), onu derin bir şaşkınlığa düşürdü. Görümün anlamını hararetle araştırdı. Yeremya aracılığıyla önceden bildirilen yetmiş yıllık sürgün ile, göksel ziyaretçinin görünümde Tanrı'nın kutsal yerinin arındırılmasından önce geçmesi gerektiğini ilan ettiği iki bin üç yüz yıl arasındaki ilişkiyi anlayamıyordu. Melek Cebrail ona kısmi bir açıklama verdi; yine de peygamber 'Görüm ... birçok gün içindir' sözlerini duyunca bayılıp

kendinden geçti. 'Ben, Daniel, bayıldım,' diye yaşadıklarını kaydeder, 've birkaç gün hasta yattım; sonra kalktım ve kralın işlerini yaptım; ve görüm karşısında şaşkına döndüm, ama onu hiç kimse anlamadı.' 26 ve 27. ayetler.

İsrail adına hâlâ bir yük taşıyan Daniel, Yerehya'nın peygamberliklerini yeniden inceledi. Bunlar çok açıktı—öylesine açıktı ki, kitaplarda kaydedilmiş bu tanıklıklardan, Rab'bin peygamber Yerehya'ya bildirdiği, Yerusâlim'in yıkıntıları üzerinde yetmiş yılın tamamlanacağı "yılların sayısını" anladı. Daniel 9:2.

"Güvenilir peygamberlik sözüne dayanan bir imanla, Daniel bu vaatlerin bir an önce yerine gelmesi için Rab'be yalvardı. Tanrı'nın onurunun korunması için yalvardı. Yakarışında, ilahi amacın gerisinde kalmış olanlarla kendisini bütünüyle özdeşleştirerek, onların günahlarını kendi günahları olarak itiraf etti." Peygamberler ve Krallar, 553, 554.